

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

٦٩

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) לקמן כב. קא. (ב) [גיר']
הרא"ש רב הונא, (ג) [גיר']
ר"ף ורא"ש וא קורא.
(ד) [גיר'] הרא"ש ואלבא
דב"ה, (ה) לקמן ח; (ו) ד"ה
יד: חולין מג: [מוס'] טובה
פ"ב הי"ד מוס' עדות פ"ב
ה"ג, (ז) [גיר'] מוס' ערכין
ב: ד"ה מי שחלו, (ח)
[יכמות יד:].

תורה אור השלם

1. החכם עיניו בראשו
והבטיל בחשך הולך
וידעתי גם אני שמקרה
אחד יקרה את כלם:
קהלת ב' יד

הגהות הב"ח

(א) טוב' ד"ה ובי תימא
וסי' ואורך דה"ר מהלכת
דרך מבי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וכו' וכו' וכו'
השתא מפלו במבוי
דלא הוי רחב י"ז אמה.
עין לקמן דף נט ע"ה
חוק' ד"ה עיר של יחיד:

מוסף רש"י

מי שהיה לו שני בתים
משני צידי הרה"ר, ו
כנגד ו, ערשה לחי
מבוא ורחי מבוא, כתי
פאות של אחד מן הבתים
ליכר בעתה, וקדקר ר
יכונה ב' מחלות וכו' רבי
מדווייחא וכו' איכא שמי
מחלות פניחא, מחלות
של ב' בתים (עבודת ה')
ירושלים וכו' חייבין
עליה משום רה"ר,
דעיר של רבים היא,
שאכלסין הרבה בלן, ו
אכל עכשי דלתותיה
נעלתי וכו' רבי, שמים
דגגני מדבר, שחול קר
פחות כל שעה (דקמן קא

הואיל ואיכא שחי מחזירות מעלייתא מחזיתא הבית מבאן ומחזית בית השני מבאן כגו בתקנתא פורתא: **לחי מבאן**. אלל פאת הבית האחד: **ונחי מבאן**. אלל פאת השני לאותו בית עצמו והויא קסמיה לשני ראשי רשות הרבים ומותר לטלטל מבית לבית: **ירושלים**.

רשות הרבים שלה מכון משער לשער ומפולג ויש בה דריסת ששים ריבוא ורומח שש עשרה אלף ואילמלא שנועלין לתמותה בכל יום חייבין עליה בשבת משום רשות הרבים אלג נעילת לחות מחזיר לה כחצר של רבים ומערכין לו וכלה וכל זמן שלא יערכו הוא כרמלים וזו מחייבין עלה והכי נמי אמרינן בפרק בתרא (לקמן פה.) דירושלים כרמלים היא: **אבולו דמחואו.** שערי העיר מכונים זה כנגד זה והיו בה ששים ריבוא חייבין עליה כו'. אלמא נעילת לחות בעינן בכל לילה והכא קמיי ששה דלת מחלן ולמי וקורא מחלן לית הולל: **לרין לנעול.** אחוה דלת ימיר: **דנכסידעא.** ראשי

מנוחות מפולשין לנשות הרבים הו':
 עימן עד פניניהו בעפרה. סתומות
 עד חזין בעפר ואין אדם יכול
 לנעול מפני העפר. עימן כמו עמוגין
 פלשתי (נכאשת ער). מנופות סיני.
 לא היו כולן פתוחות אלא סגורות
 ופתוחות במקצת. מנופות כמו הפת
 לתחת (ערכין ד' א'): מכו עקוס.
 שני פתחו מפולשין לנשות הרבים
 אחת כגון זה:
 ואזרכו דלסוס. עקמומיתו:
 שמי עקמומיתו:
 וחרסו כפולס.
 וכלן שני מפולשין
 דרה"ר יס: הלכה
 כס"ק. דלס צני דלס אלא צ"ה:
 כס קול. לקמן בפירקין (ד' ג'): שאלה
 בת קול ואמרה הלכה כבת הלל:
 ורבי

א"ק כשמואל דאמר הלכה כחנניה והאמר שמואל דאמר תורתו כמפולש ומי עבדינן כחרי חומרי הלכה כבית הלל והרוצה לעשות כדברי בית שמאי לל עושה מקולי ב"ש ומקולי ב"ה רשע מחומרי וי הכתוב אומר 'הכסיל בחשך הולך' אלא אי כב"ש י כב"ה כקוליהו וכחומריהו הא גופא קשיא אמרת דהר אמרת הרוצה לעשות כדברי ב"ש עושה ל"ק זן לאחר ב"ק ואיבעית אימא הא והא לאחר בת קול ורבי

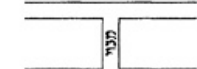
פרק קמא דשבת (ד' י.) זו היא רשות היחיד גמורה אחר
על כן הא' מוקמי ברשא אחיה רשות הרבים סמיא ופליא
אית המפולגות לא הו' רה"ר הואיל ואיכא ב' מחיצות ויש לומר
משום דקפד להי וקורה משום מחיצה דאיכא מאן דקפד הכי
י' יהודה דלא היו רשות היחיד דלמי וקורה לא חשיבי מחיצה:
ד' ומתמחרין געילת דלת אחי נראה לה שיהי מקשה לו דאיכא
ושלישית בגמלת הא' ה' מחיצות ולקמן אמר דלכל היותר נבי'
ג' א' מחיצות גמורות הו' דאורייתא אבל הכא שלישית ע"י דלת
לא נבי' געילה וכן אמר בסמוך דאורייתא לא מפרש בדברי ב"ה
ד' דהי אליבא דרבי יהודה דלמך אחי רבים ומבטלי מחיצות
ממחיצות דלא חשיבי ליה מחיצות געילה הכי נמי ב' מחיצות דלא חשיבי
לרנן דסב ד' מחיצות לרבי יהודה: ובי' עבדינן בתרי חומרי.
משום שהלכתא כחיה נחד דוכתא יחא הלכה כמותו בכל מקום
והיא מבי שרי ג'ה' לכולי עלמא ויבא מאן דמריך דלמות:
קול דריא אליעזר דהובא (ב"מ ד' ע"ג): ויש לומר דהסם לא ילאה
והתורה אמרה אחרי רבים להטות אבל הכא אדרבה בית הלל
י טפי ואם תאמר אס' כן מאי קאמר ר' יושע היא דלמך אין
י"ל דלא בשמים היא משמע דאין להשיא כלל בשום בית קול:
כגון

מ' שיש לו שני בתים ב'ו' מ' שמי חלירות דלוק מצוי יותר בלחי
עד שיהיו חלירות פמוחות לחוכו ונחוספתא גרסי' בהדיא ב'
חלירות: **ו'** חיסא בכך הוא דלא מיערבא ב'ו' משמע דמסיק
דלפי' גדלותו לא מיערבא ואם כן איירי ברה"ר גמורה רוחב ט"ו אמות

וקשה לנקמן בפירקין (ד' י) אמרין
לכלל היותם ר"ה המיר ר' יהודה אלף
עד י"ג אמה ושליש י"ג המיעקרה
ס"ד ודאי דמירי ר' יהודה ברוח ט"ו
אמה אלף לפי המעקרה דמשי כ"ד
מעברין מנזחות המפולשות הכי נמי
ההיא דומר על כן איירי במנזרי
המפולש ואין רוח ט"ו ובזכר הוא
לכל מעקרה אל דנלותה מעקרה
אלא קשה מירושלמי דהו רוח ט"ו
אמה ועי"ל המיעקרה נמי ידע
שפיר לכל המיר ר' יהודה אלף עד י"ג
אמה ושליש ומו"מ הוא כח"ר מגזרה
כגון ששות הרבים אדם משני ידיו
המנזרי רוח ט"ו אמות ואזכר

וְרִ"ר (ב) מְהֻלָּן דְּרַךְ מִצִּי * הַדְּשָׁה
אֲפִי בְּמִצִּי דִּלָּה הָיוּ רֹחוֹב ט"ו אֲמוֹת הָיוּ
הָרִ"ר גְּמוּרָה כִּיּוֹן דְּבִשְׁתִּי זָרִי הַמִּצִּי
הָיוּ רֹחוֹב ט"ו אֲמוֹת כִּמוּן הָיוּ הָעֵמֻדִים
לְדַמְרִי ט"ז שִׁבְעָה (ד) הָיוּ רִ"ר
אֲלַע"ג דִּלָּה הָיוּ ט"ו אֲמוֹת אֲפִי לַמִּצִּי
הָיָה שֵׁן הָעֵמֻדִים יָרְדוֹן כְּרַמְלִית
הָיִינוּ מֵשֶׁל דְּעֵמֻדִים הָיוּ זֶה שֶׁלָּה כְּנֻג
לְזֶה וְשֶׁל יִחָא שְׁמִיטִיחִי וְלֹא דְמִי
תְּבֻלּוֹת הַמְּשֻׁלָּשׁוֹת דִּלְהֵם רִ"ר

אזנה עוברת במבוי אלא ששני ר"ר
עוברות אלא הפתחים וז"ל לפי זה
אע"פ דלר' יהודה למי וקורה ממני
מדברין ל"ג ולרובח י"ו לא מהני
מדה הוא דמדאורייתא אין מילוק
בין י"ג י"ו וקסבר אין מחלות
דאורייתא ולכן פריך מירושלים אע"פ
דנחכה י"ו אמה כיון דהיינן עליה
מאסן רשות הרבים דאורייתא הוא
השוק נחכה י"ג דמדאורייתא אין
מילוק ואם תאמר כיון דלית ליה

לרבי יהודה שתי מחילות דלוריימא
עמוק עשרה טפחים ורוחב ד' כו'
ומבואות המפולשות שבעין ספיר למ'
דאי מרישא ה"א דטעמא דר' יהודה
בפירקנו להבי אילטריר וו היא

והאמר רבה ב"ר פ"ה דפרקי אמר
לחוקותא ומי גנענאל ואם
שלש מחילות דאורייתא ושלש
דכתיב ומי ח"ל ולרי"ה נראה ד
נעילה כמו בדברי צ"ס וא"ת והי"ו
ופליגי עליה האם נעילה וכן לומר דפרקי
לרצון יהיה חלק נעילה וכן משמע
במאמר ומאי עקלקא דפרקי השתתף
ובכמה מקומות קיימא לן כמר בזה
בא"ר דאמר ב"ר קור. ואם מחסר
אלא לבגודי בדמוכה מאמר ו
הו"ו רובא ולא הו"ו רובא ב"ר קול אל
משגיחין בזה קול האל לא אמר רב

לֹא אֶמִּי סִייד מַהֲלִי
שְׁכַח הַלֵּלָה אֶל שְׁכַח
עֵשֶׂן דְּרִבְכָּן אֶל טוֹשֵׁעֵי אֶחָד
סִי שְׁמָה סַעֲפִין זֶה כְּהִנֵּה
וְסִי שְׁמָה סַעֲפִין בִּי:
לֶחֶם בִּי מִי מִי סִייד מַהֲלִי
שְׁכַח הַלֵּלָה אֶל שְׁכַח
שֶׁס טוֹשֵׁעֵי אֶחָד סִי שְׁמָה
סַעֲפִין אֶל:
לֶחֶם דֵּה מִי שֶׁס הַלֵּלָה י
שְׁכַח שֶׁס טוֹשֵׁעֵי שֶׁס
סַעֲפִין בִּי:

רַב נִיסִים גֵּאֲחָן

כאן קודם בת קול נאן
לאחר בת קול. במידקין
לקמן אמרו יצאנה בת קול
ואמרו הלכת בבית הלל
ובגמ' דבני מערבא היכן
יצאנה בת קול, ר' כבי
בשם ר' יוחנן בימיה
יצאנה בת קול, ר'
יהושע היא דאמר אין
משגיחין בבית קול, כבבא
מציע' אמר' הוהב אמרו
עמד ר' יהושע על רגליו
ואמר לא כשמים היא
לאמר וכבר פירשנהו
בכריתות.

רבינו חננאל

מי שיש לו שני בחים
משני צידי הררי ערשה
לחי מוכן לחי מוכן וכו'.
עד אמרו לו אין מערבין
הררי ככן. וחי חסא ככן
הוא דלא מירבא. כלומר
בלחי אין קורר, הא
בלחית מערבא ע"ג
דאין געלוח. והאמר ר'
יוחנן ירושלים אילמלא
דלחתי געלוח כלום
חייב עליה משום הררי.
פי' א"ע שיש לה דלחתי
אילו [לא] היו דלחתי
געלוחה ממעטל בתורה
חייב משום מעטל
ברשות [הרבים]. וכן
אבוי למחזא. ומסרי ר'

יהודי' הא דתגו רבנן לאו מערבין רשות הורבס עעמא קתני הכי קתני כידז מערבין כמבואות המפולשין להררי'. עשה צורה הפתח מין ולחי א קורה מין. תנינא אמר (בית שמאי אמר) בניה אומרים' עשה דלת מין ולחי א קורה מין. וזוין דאוקימנא כמבואות המפולשין לרשות הורבס אמר רב הלכה כתי'. ושמואל אמר הלכה כהנייה'. איבעיא להנייה' לעילויא דרבי' ארור

לנעול ומשטחו אילו צר?
 סויה רחוקה ליהלול אלו
 אריות ללחית, ואם אלו
 ינעל אל הישקן, פו
 נפגשות סטרות חן ופזו
 הלהות, פטות
 טמות אביל בלשן יו
 במוות, פי עקם
 להריסה עשה, הרה
 טבי עקם הרה
 נהרדאס הרמו עקם
 חומרת דרב, אלו תרמו
 כפולס, וחומרי ששואל
 דאסו הלהות, חנינו
 וארכובל, ומשקלי
 וטר (א) (ב) (ג) דאסר
 הלה חנינו שפי אלו
 כשואל בה, ואשקם
 ומי עברין תחין חומרי,
 ותחני ללול הלה
 כבית חילול והורדו
 לישות ככיש עשה
 כבי עשה, ולכלב שול
 עשה כקילו זה חקולו
 וחומרי זה ומקורו זה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones